

sionis“ v „Euch. Sin.“, opirajoč se na podobnost misli, sličnost sloga in jezika z drugimi Klementovimi spisi. Ker pa nahajamo to sličnost, posebno v kolikor se tiče posameznih izrazov v vseh staroslov. spomenikih, meni Lavrov, da domneva Vondrákova pač še ni dokazana, a zelo uvažljiva.

Glede panonskih legend — „Vita Constantini“ in „Vita Methodii“ — oba učenjaka, Vondrák in Lavrov soglašata v tem, da ji pripisujeta Klementu, a Lavrov podpira različno od Vondráka svojo misel „s hvalnim govorom na sv. Cirila“, čigar pisec je nedvomno Klement. To in pa, ker je znano iz grške „Vita

— Nekaj reči seveda ne moremo dokazati iz drugih virov: na pr. trditev legende o samaritskih črkah, o psaltru in evangeliju, pisanih z ruskimi pismenkami in možu, ki je bil več ruščine itd., a govoriti vendar ne smemo o interpolaciji, kakor je to storil Lamanski. Zato tudi prav lahko primerjamo „Vita Const.“ z drugimi deli Klementovimi.

Z Vondrákom soglaša Lavrov tudi v vprašanju o domovini Klementovi. Tudi njemu je bil Klement Jugoslovjan; sprijazniti se pa ne more z mislijo, da bi bil Klement spisal legendi šele na jugu v Macedoniji. Gotovo pa je, da je prej nastala „Vita Constantini“,

ZBOROVALNICA „GOSUDARSTVENNE DUME“ V PETERBURGU.

Clementii“, v kakih razmerah je bil Klement s sv. Metodom, je Lavrova napotilo, da pripisuje obe legendi — življenjepisa sv. apostolov Cirila in Metoda — njiju učencu Klementu. Pri tem zavrača Lavrov besede Lamanskega, ki pravi, da moramo pomisliti, da nam je znana „Vita Const.“ šele v rokopisu iz XV. stol., ko je že nastala najbrž v IX. stol. V dobi teh stoletij pa se je prvotni tekst morda že močno izpremenil. Za vse, kar se zdi Lamanskemu sumljivo — pravi Lavrov — imamo paralele v drugih staroslov. spomenikih — „Vita Methodii“ in panegirik na sv. Cirila in Metoda, ki sta nam ohranjena v rokopisu iz XII. stol.

kar je že čisto naravno in je tudi iz „V. Methodii“ razvidno, da je pisec zadnje poznal legendo o sv. Cirilu. Če se pa v nekaterih točkah ne vjemata obe legendi, to še ni dokaz, da ni pisal isti pisatelj obeh legend, ker si to lahko razložimo in raztolmačimo, če pomislimo, da je poteklo že nekaj časa, preden je sledila Cirilovi legendi „V. Methodii“. Temna mesta v „V. Const.“ se nahajajo zlasti v besedilu disputacije s Hazari, čemur je bil vzrok najbrž grški original, prestava Konstantinove disputacije s Hazari. Ta prestava je pa podlaga v „V. Methodii“ navedene vsebine te disputacije.